

DOBÍJEJTE PŘESNĚ

Jaro jsme přečkali docela bez větších ztrát (bývalo to horší); i když nebýt těch pevných stehů na kalhotách... Věnujme minutu ticha všem, kteří jsou i na léto přikurtováni obojkem HPP v moravské metropoli plné rozehřátého betonu a z nevybrané dovolené jim zbývá pár dní na prosincový Hochkar. Mimochodem, z příglu tahají mrtvolky už v měsíčních cyklech, tak tam to bude pouze pro náročné. Je to v našem klimatickém pásu smutné, ale začala poslední fáze možného dobití baterek před energetickou pohromou blátivého podzimu a nenesitelně depresivní městské zimy (námět na filmový horor: *Zima v Brně*). Dobíjejte poctivě a s rozmyslem: výdaje „má dáti – dal“ podléhají v atmosféře nad 30°C čistě psychologické měně. Pár temp v zátocě pod Dubrovníkem vystačí na několik listopadových týdnů ve stylu „budík – MHD – 8,5h plus oběd na stravenky – MHD – Jiho­moravský večerník – budík“. Jeden open-air letní večer s elektronickými kouzelníky a kouzelnými elektrodami pokryje pár rozhovorů na MěÚ Brno-střed a ještě vám něco zbude. Hlavně si dobře rozvrhnout síly a nevytáčet ciferník do červeného. Tajným trumfem pro zoufalé zůstává jeden až šest poctivých žejdlíků s kamarády na zahrádce, kdy si řeknete, že v tom omylu nejste sami. CK Pešky na Bláhovku. Jo, a nezapomeňte pak správně přeparkovat auto na blokové čištění. Nechci – měl bych – nemám – musím. Mňo. Tak si to léto hezky užijte, pak si v půlnočním rozjezdu obmotaní u tyče povíme své.

KRÁTKÝ FILM O ZABÍJENÍ FILM LÉTA

Nazvat *Krátký film o zabíjení* (1987) „filmem léta“ není moc povzbudivé, ale takhle to nějak prostě vyšlo. Filmová verze pátého dílu z televizního cyklu *Dekalog* začíná být součástí vícegenerační divácké paměti: tento Kiesłowského nejtěživější snímek vstoupil do naší distribuce zkraje devadesátých let a v několika vlnách se k němu vztahovala vždy další dorůstající generace „klubistů“. Film se hraje dodnes a zásadní iniciační zážitek s ním pravděpodobně učiní opět noví diváci. Není nezajímavé, že síla spousty děl polského „kina morálního neklidu“ vyprchala jak pára nad hrcem a svou dobovou rétorikou se zašifrovala sama v sobě. Krzysztof Kiesłowski se musel dotknout něčeho nepodmíněného, co sice může, ale také nemusí být vázáno na standardní humanistický kolorit (sebe)interpretace této kinematografie. Ostatně, úvodní záběr oběšené kočky kdesi uprostřed jednoho varšavského sídliště slibuje více ateistům než fandům *Desatera*. V příběhu jednoho absurdního zločinu, po kterém následuje stejně absurdně představený trest smrti, rozebral Kiesłowski veškeré černobílé vysvětlení na jednotlivé součástky. Učinil tak i za pomoci postupů, které byly například takovému Larsu von Trierovi po každém filmu omlacovány o hlavu jako vysoce manipulativní, ale zde je režisér před obviněním z jejich zneužívání chráněn auru kanonického autora. Velmi skličující je na Kiesłowského díle rozpor mezi pozitivistickou daností příběhu a transcendentním stylem vyprávění. Na jedné straně oprýskané sídliště, umývání auta, smotaný lodní provaz, mechanický prodej chlebičků v bufetu – ve střihu i zvuku filmu nic než vykazatelná odpsychologizovaná fakta. Na straně druhé jsme kamerou hned od začátku přinuceni akceptovat přítomnost vyšší moci: obraz je na krajích nepatrně upraven do oválného tvaru (pozice božího oka) a snímání lidských postav je často vedeno z nadhledu, který neodpovídá hledisku lidské bytosti (dojem z tohoto nezvyklého postupu je nežidka označován jako „tajemství“). Režisér veškerou realitu ukazuje jako soubor nutně a neodvolatelně podmíněných vztahů; vše se muselo odehrát přesně tak, jak se odehrálo – což je jednoduše děsivé.

KRÁTKÝ FILM O ZABÍJENÍ
KRÓTKI FILM O ZABIJANIU
POL 1988
KRZYSZTOF KIEŚLOWSKI

MIROŚLAW BAKA,
KRZYSZTOF GLOBISZ,
JAN TESARZ

POL/CZ 81' ST 24.8. 17:30 FT

Film uvádíme v rámci retrospektivy K. Kiesłowského v přehlídce Filmový týden (viz. str. 20).

VČERA, DNES A ZÍTRA LETNÍ ART

SPECIAL: FT FILMOVÝ TÝDEN 20

- PÁ 1.7.** 18:00, 20:30 **JARMARK MARNOSTI** VB/USA 2004 MIRA NAIROVÁ **A/CZ, 137' 7**
SO 2.7. 18:00, 20:30 **JARMARK MARNOSTI**
NE 3.7. 18:00, 20:30 **JARMARK MARNOSTI**
PO 4.7. 19:00, 21:00 **ŽRALOK V HLAVĚ** ČR 2005 MARIA PROCHÁZKOVÁ **Č, 80' 7**
ÚT 5.7. 19:00, 21:00 **ŽRALOK V HLAVĚ**
ST 6.7. 19:00, 21:00 **MŮJ UČITEL IBRAHIM** FRA 2003 FRANÇOIS DUPEYRON **F/CZ, 94' 8**
ČT 7.7. 19:00, 21:00 **MŮJ UČITEL IBRAHIM**
PÁ 8.7. 18:45, 21:00 **HLEDÁNÍ ZEMĚ NEZEMĚ** VB 2004 MARC FORSTER **A/CZ P 101' 8**
SO 9.7. 18:45, 21:00 **HLEDÁNÍ ZEMĚ NEZEMĚ**
NE 10.7. 19:00 **LIMONÁDOVÝ JOE** ČR 1964 OLDŘICH LIPSKÝ **Č, 87' 9**
21:00 **PŘÍBĚH O UPLAKANÉM VELBLOUDOVI** SRN 2003 L. FALORNI, B. DAVAA **N/CZ, 90' 9**
PO 11.7. 19:00, 21:00 **PŘÍBĚH O UPLAKANÉM VELBLOUDOVI**
ÚT 12.7. 19:00, 21:00 **KOUSEK NEBE** ČR 2005 PETR NIKOLAEV **Č P 88' 30**
ST 13.7. 19:00, 21:00 **KOUSEK NEBE**
ČT 14.7. 19:00, 21:00 **STARÝ, NOVÝ, PŮJČENÝ A MODRÝ DÁN** 2003 N. ARTHYOVÁ **DÁN/CZ, 92' 10**
PÁ 15.7. 19:00, 21:00 **STARÝ, NOVÝ, PŮJČENÝ A MODRÝ**
SO 16.7. 19:00, 21:00 **KAFE A CIGÁRA** USA 2003 JIM JARMUSCH **A/CZ, 96' 11**
NE 17.7. 19:00 **HOŘÍ, MÁ PANENKO** ČR 1967 MILOŠ FORMAN **Č, 71' 11**
21:00 **KAFE A CIGÁRA**
PO 18.7. 19:00, 21:00 **TAKING OFF** USA 1971 MILOŠ FORMAN **A/CZ, 93' 12**
ÚT 19.7. 19:00, 21:00 **TAKING OFF**
ST 20.7. 17:00, 20:00 **UNAVENI SLUNCEM** RUS 1994 NIKITA MICHALKOV **RUS/CZ, 152' 12**
ČT 21.7. 18:00 **RUSKÁ ARCHA** RUS 2002 ALEKSANDR SOKUROV **RUS/CZ, 96' 14**
20:00 **UNAVENI SLUNCEM**
PÁ 22.7. 19:00, 21:00 **RUSKÁ ARCHA**
SO 23.7. 19:00, 21:00 **TRIO Z BELLEVILLE** FRA/KAN/BEL 2002 SYLVAIN CHOMET **F/CZ, 80' 14**
NE 24.7. 19:00 **POSTRŽÍNY** ČR 1980 JIŘÍ MENZEL **Č, 93' 15**
21:00 **TRIO Z BELLEVILLE**
PO 25.7. 19:00, 21:00 **ŠPÍNA LONDÝNA** VB 2002 STEPHEN FREARS **A/CZ, 97' 15**
ÚT 26.7. 19:00, 21:00 **ŠPÍNA LONDÝNA**
ST 27.7. 19:00, 21:00 **ŠPÍNA LONDÝNA**

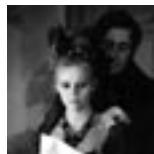
ČT 28.7. – ST 17.8. DOVOLENA, KINO ART NEHRAJE

- ČT 18.8.** 18:45, 21:00 **KRÁL ZLODĚJŮ** SR/ČR/SRN 2003 IVAN FÍLA **N, UKR/CZ, 101' 17**
PÁ 19.8. 18:45, 21:00 **KRÁL ZLODĚJŮ**
SO 20.8. 18:00, 20:30 **KYTICE Z TISÍCE A JEDNÉ NOCI** IT 1974 PIER PAOLO PASOLINI **I/CZ, 128' 17**
NE 21.8. 18:00, 20:30 **KYTICE Z TISÍCE A JEDNÉ NOCI**
PO 22.8. 17:30 **FT AMATÉR** POL 1979 KRZYSZTOF KIEŚLowski **POL/CZ, 98' 20**
19:30 **FT SAMURAJ** JAP 2003 TAKESHI KITANO **JAP/CZ, 116' 23**
21:45 **FT O NĚČEM JINÉM** ČR 1963 VĚRA CHYTILOVÁ **Č, 82' 26**
ÚT 23.8. 18:00 **FT NÁHODA** POL 1981 KRZYSZTOF KIEŚLowski **POL/CZ, 117' 21**
20:15 **FT BLÍŽENCI** JAP 1999 SHINYA TSUKAMOTO **JAP/CZ, 82' 24**
22:00 **FT SEMIKRÁSKY** ČR 1966 VĚRA CHYTILOVÁ **Č, 74' 27**
ST 24.8. 17:30 **FT KRÁTKÝ FILM O ZABÍJENÍ** POL 1988 KRZYSZTOF KIEŚLowski **POL/CZ, 81' 3**
19:00 **FT TICHŮ** JAP 1971 MASAHIRO SHINODA **JAP/CZ, 130' 24**
21:30 **FT HRA O JABLKO** ČR 1976 VĚRA CHYTILOVÁ **Č, 92' 27**
ČT 25.8. 17:30 **FT KRÁTKÝ FILM O LÁSCE** POL 1988 KRZYSZTOF KIEŚLowski **POL/CZ, 83' 21**
19:00 **FT PŘÍBĚH Z TOKIA** JAP 1953 YASUJIRO OZU **JAP/CZ, 136' 25**
21:30 **FT PANELSTORY** ČR 1979 VĚRA CHYTILOVÁ **Č, 96' 28**
PÁ 26.8. 18:00 **FT TŘI BARVY: MODRÁ** FR 1993 KRZYSZTOF KIEŚLowski **F/CZ, 98' 22**
20:00 **FT TOUHA** JAP 2002 SHINYA TSUKAMOTO **JAP/CZ, 77' 25**
21:30 **FT KALAMITA** ČR 1981 VĚRA CHYTILOVÁ **Č, 96' 28**
SO 27.8. 17:30 **FT TŘI BARVY: ČERVENÁ** FRA 1994 KRZYSZTOF KIEŚLowski **F/CZ, 96' 22**
19:30 **FT KRUH** JAP 1998 HIDEO NAKATA **JAP/CZ, 109' 26**
21:30 **FT FAUNOVO VELMI POZDNÍ ODPOLEDNE** ČR 1983 VĚRA CHYTILOVÁ **Č, 100' 29**
NE 28.8. 17:30 **FT EDI** POL 2002 PIOTR TRZASKALSI **POL/CZ, 100' 23**
19:30 **FT ZTRACENO V PŘEKLADU** USA 2003 SOFIA COPPOLOVÁ **A, J/CZ, 102' 30**
21:30 **FT ŠAŠEK A KRÁLOVNA** ČR 1987 VĚRA CHYTILOVÁ **Č, 111' 29**
PO 29.8. 18:45, 21:00 **VZPOMÍNKY A ZAPOMÍNÁNÍ** ČR/POL 1946 HERMÍNA TYRLOVÁ A DALŠÍ **Č, 7'; Č, 38'; POL/CZ, 58' 31**
ÚT 30.8. 19:00, 21:00 **SLUNEČNÍ STÁT** ČR 2005 MARTIN ŠULÍK **Č, 100' 31**
ST 31.8. 19:00, 21:00 **SLUNEČNÍ STÁT**

ZKRATKY: A ANGLICKÁ VERZE F FRANCOUZSKÁ N NĚMECKÁ ...
/CZ ČESKÉ TITULKY P PREMIÉRA (PRVNÍ UVEDENÍ V KINĚ) KM KONEC MONOPOLU MS MALÝ SÁL

KINO ART CIHLÁŘSKÁ 19 BRNO TEL. 541 213 542. REZERVACE A PŘEDPRODEJ VSTUPENEK 2 DNY PŘEDEM. POKLADNA OTEVŘENA DENNĚ 1 HODINU PŘED ZAČÁTKEM PRVNÍHO PŘEDSTAVENÍ AŽ DO ZAČÁTKU POSLEDNÍ PROJEKCE. PROGRAM TĚŽ NA WWW.KINOARTBRNO.CZ

PROGRAMOVÝ BULLETIN KINA ART VYDÁVÁ OBČANSKÉ SDRUŽENÍ **STUDIO** VLASTNÍM NÁKLADEM **JEDENÁCTÉ ČÍSLO** VYŠLO **29.06. 2005** TEXT **PERSONA**, **OUBI** LAYOUT **LUKÁŠ PERTL** SAZBA A ILUSTRACE **BARBARA SLEZÁKOVÁ** LOGOTYP **JE@NEJHEZCI.CZ** TISK **PRO-TISK SLAVKOV** NÁKLAD **1.500 KS** STUDIO@KINOARTBRNO.CZ

JARMARK MARNOSTI
VANITY FAIR
USA-VB 2004
MIRA NAIROVÁ

REESE WITHERSPOONOVÁ,
JONATHAN RHYS-MEYERS,
GABRIEL BYRNE

A/ CZ, 137' PÁ 1.7. – NE 3.7. 18.00, 20.30

Adaptace díla klasika kritického realismu W. M. Thackerayho nejsou v kinematografii ojedinelé. Další variantu *Jarmarku marnosti* (jen v éře němeého filmu vznikly čtyři verze) nabízí Mira Nairová, indická režisérka, z jejíž tvorby stojí za pozornost zejména celovečerní debut *Salaam Bombay!* (1998), zobrazující neutěšený osud dětí v ulicích Bombaje, a komediální drama *Bouřlivá svatba* (2001, Zlatý lev v Benátkách). Nairová ve svém filmu poněkud oslabila silně ironické vyznění literární předlohy, ve shodě s ní se však soustředí na postižení osudů hlavní hrdinky. Tou je chytrá a ambiciózní dívka, která neoplývá peněží ani vznešeným původem, ale učiní vše pro to, aby dosáhla v anglické společnosti počátku 18. století co možná nejvyššího postavení. *Jarmark marnosti* naplňuje zadání historického kostýmního dramatu a k dosažení vcelku zdárného výsledku přispívají i herečtí protagonisté. Překvapením je Reese Witherspoonová (*Pravá blondýnka*) v roli Becky Sharpové, hudební znalce potěší přítomnost Gabriela Byrnea (markýz ze Steyne).

ŽRALOK V HLAVĚ
ČR 2005
MARIA PROCHÁZKOVÁ

OLDŘICH KAISER,
JANA KRAUSOVÁ,
JIŘÍ LÁBUS

Č, 80' PO 4.7. – ÚT 5.7. 19.00, 21.00

Metrážní nedlouhý snímek, hraný debut režisérky animovaných filmů Marie Procházkové, byl již od počátku prezentován coby mimořádná herecká příležitost pro Oldřicha Kaisera. Odhlédneme-li od slovního klisé, jaké představuje spojování herců s koncerty (a jež bylo součástí reklamní kampaně s filmem spjaté), zbuďte filmová hříčka, útvar, který při své služebnosti ústřednímu hereckému výkonu poněkud zapomíná na to, že by měl být více filmem, který existuje i pro diváka. Postavy obklopující ústředního protagonistu filmu – invalidního důchodce Semana – mají výrazně méně prostoru a využívají ho s větším či menším úspěchem. Kaiser k natáčení propůjčil vlastní byt, který se však po skončení natáčení stal veřejně známý a herec jej musel opustit. Vrcholně procítěné je i jeho herectví: značnou část sebe sama vkládá do role bláznivého mrzouta Semana, týpka, jakého potkáváme v pavlačových domech nejen v Praze. Procházková míší výrazové postupy animace s prostředky hraného filmu a svou pozornost soustředí na útroby Semanova bytu a zkoumání lidské tváře. Podobně jako Seman se ani kamera nikdy nepodívá dále než za horizont vlastního bytu.

MŮJ UČITEL IBRAHIM
MONSIEUR IBRAHIM ET
LES FLEURS DU CORAN
FRA 2003
 FRANÇOIS DUPEYRON
 ERIC ČARAVACA,
 OMAR SHARIF,
 ISABELLE ADJANIOVÁ

F/CZ, 94' ST 6.7. – ČT 7.7. 19.00, 21.00

8 Komorní snímek *Můj učitel Ibrahim* byl natočen podle úspěšného románu spisovatele Erica-Emmanuela Schmitta, jenž vznikl na základě neméně úspěšné autorovy hry. Nezvyklý příběh přátelství třináctiletého osamělého židovského chlapce Mojžíše se sedmdesátiletým tureckým muslimem Ibrahimem teží sice z velmi úsporného a civilního pojetí, má však záměrně pohádkový nádech. Mojžíš, zvaný Momo, žije sám s otcem v Modré ulici, kterou obývají prostitutky a Židé a v níž je i Ibrahimův koloniál. Právě starý „Arab“ (jak je všemi místními nazýván) má rozhodující podíl na chlapcově výchově... Určující roli ve filmu hraje atmosféra rázovité pařížské ulice v první polovině šedesátých let. Vedle dobře zachycené dobové atmosféry (znásobené zvukovou stopou, v níž znějí hity šedesátých let) je pro výsledný dojem stěžejní obsazení dvou hlavních rolí. Omar Sharif zde podává svůj životní výkon jako nenápadný, avšak vnitřně vyrovnaný a „noblesní“ člověk, zatímco Pierre Boulanger může připomenout Jeana-Pierra Léauda z raných Truffautových filmů.

HLEDÁNÍ ZEMĚ NEZEMĚ
FINDING NEVERLAND
USA-VB 2004
 MARC FORSTER
 JOHNNY DEPP,
 KATE WINSLETOVÁ,
 JULIE CHRISTIEOVÁ

A/CZ, 101' PÁ 8.7. – SO 9.7. 18.45, 21.00

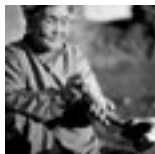
Třiačtyřicetiletý dramatik Barrie se po neúspěšném uvedení své hry *Malá Mary* (1903) náhodou seznámí s nedávno ovdovělou Sylviií Llewelyn Daviesovou a jejími čtyřmi syny. Děti ho zaujmou svou neviností, fantazií, bezprostředností a touhou po dobrodružství. Spisovatel se stane rodinným přítelem a svůj obdiv a lásku k chlapcům vyjádří ve hře o Petru Panovi, která má velký úspěch. Snímek Marca Forstera *Hledání Země Nezemě* vychází z divadelní hry Allena Kneea *The Man Who Was Peter Pan* (Muž, který byl Petrem Panem) a vypráví o událostech, jež inspirovaly skotského prozaika a dramatika J. M. Barrieho (1860 – 1937) k napsání jeho nejslavnější hry *Peter Pan*. Ta měla premiéru 27. prosince 1904 a stala se námětem řady dalších knižních i filmových zpracování. Nápaditá výprava a kostýmy filmu rozlišují tři světy: život edwardovské Anglie, prostředí divadla a úniky do světa fantazie. Výrazné je jiskření mezi ústředními protagonisty, kterým propůjčili svou osobitost Johnny Depp a Kate Winsletová a zajímavá je účast herecké legendy Julie Christieové v roli přísne matky a babičky.

LIMONÁDOVÝ JOE
ANEB KOŇSKÁ OPERA
ČSSR 1964
 OLDŘICH LIPSKÝ
 KAREL FIALA,
 MILOŠ KOPECKÝ,
 KVĚTA FIALOVÁ

Č, 87' NE 10.7. 19.00

Správní pistolníci pijí Kolačkovu lihuprostou limonádu. Brdečkův „Limonádník“ byl znám jako zábavné čtení (první verze vycházela ve 40. letech na pokračování v Ahoji) a jako neméně zábavné divadelní představení (inscenace souboru Větrník), ale teprve film namíchal tu pravou směs. Repliky a chytlavé texty písní vstoupily v o obecnou známost u několika generací diváků. Film nemá ideálně dokonalou stavbu příběhu a je na „kovbojku“ trochu zdlouhavý, ale diváci se stále znovu a ochotně vracejí do Stetson City, kde jim v Trigger Whisky Saloonu Tornádo Lou neodolatelně zazpívá, že „Visky, to je moje gusto“. Její konkurence – okouzlující Winnifred – má také své tajné zbraně. Při inscenování těžil Oldřich Lipský z poetiky němých grotesek, jejichž styl využil k vlastním parodickému záměru; z formálního hlediska zaujal princip barevně tónovaného černobílého materiálu, tzv. viráž. Postavu Limonádového Joea svěřil Lipský operetnímu zpěvákovi Karlu Fialovi, v roli „padoucha“ zazářil Miloš Kopecký. Film měl velký úspěch nejen u nás, ale také v zahraničí, konkrétně pak ve Spojených státech, odkud westernový žánr pochází.

PŘÍBĚH O UPLAKANÉM
VELBLOUDOVI
DIE GESCHICHTE VOM
WEINENDEN KAMEL
SRN 2003
 L. FALORNI, B. DAVAA
 J. AYURZANA, C. OHIN,
 A. GONSON

**N/CZ, 90' NE 10.7. 21.00,
 PO 11.7. 19.00, 21.00**

9 Dva studenti Vysoké filmové školy v Mnichově – ona z Ulánbátaru a on z Florencie – natočili absolventský film pohybující se na hranici mezi dokumentem a hraným dramatem. Děj filmu začíná v poušti Gobi na jihu Mongolska na jaře 2002. Velbloudí samice, patřící rodině kočujících pastevců, po těžkém porodu odvrhne své mládě a nechce ho krmit. Je to vzácné se vyskytující albín. Zdá se, že mu není pomoci, když si jeho majitel vzpomene, že mládě by mohl zachránit dávný rituál, který umí vykonat hudebník ze vzdálené vesnice. A tak za ním vyšlou své dva syny. Luigi Falorni, jeden z dvojice autorů filmu, poznamenal: „*Tento projekt mi umožnil znovu získat nevinný pohled na život. Kočující rodina, kterou jsme potkali, postrádala jakýkoliv cynismus. A nevinný pohled se nakonec stal určující formou vyjádření poselství filmu.*“ Příjemný film patří k tomu nejexotičtějšímu a nejzajímavějšímu v současné kinematografii; oblibu u diváků pak stvrzuje i jeho ocenění: snímek byl nominován na Evropskou filmovou cenu v sekci dokumentů a získal Cenu FIPRESCI na MFF v San Franciscu a Cenu diváků na MFF Karlovy Vary 2004.

KOUSEK NEBE
ČR 2005
PETR NIKOLAEV

JAKUB DOUBRAVA,
PETR FORMAN,
VLADIMÍR JAVORSKÝ

Č, 88' ÚT 12.7. – ST 13.7. 19.00, 21.00

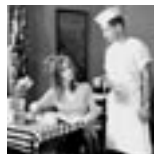
10 Druhý celovečerní film Petra Nikolaeva lze vnímat dvojnásobně. Jako první zaujme vlastní téma, které sleduje nevábou realitu komunistického kriminálu 50. let a životy lidí, jež byly v těchto zařízeních deformovány nebo mařeny. Kousek nebe, přiznaně vycházející z televizní estetiky (bez negativních konotací!), je pro českého diváka, navyklého umanutému figurkaření a dílkům se špetkou hřejivé lidskosti, příjemným oxylisčením. Potěší neokázalá citovost a pozvolné sbližování ústředních postav Luboše a Dany, ještě příjemnější je však pohled druhý, který obsáhne kinematografické zpodobnění dané látky. Motivická cykličnost, realizovaná ve zvukové i obrazové rovině, nalézá svůj vrchol v litanii pokory vyjmenovávající totalitní nápravná zařízení se v současném českém filmu vzácně vidanou nedorčeností. Formální perličkou je pak triumfální „master shot“ (ústřední záběr, obraz, který kontinuálně prochází celým filmem), jenž utváří vizuální eponymum názvu filmu: široce otevřené oči hrdinů/diváka/kamery sledují předmět touhy – kousek nebe.

**STARÝ, NOVÝ, PŮJČENÝ
A MODRÝ SE TIL**
VENSTRE, DER ER EN
SVENSKER DÁN 2003
NATASHA ARTHYOVÁ
KIM FUPZ AAKESON,
IBRAHIM ATILLA AGYUN,
NICOLAS BRO

DÁN/CZ, 92' ČT 14.7. – PÁ 15.7. 19.00, 21.00

Manifest Dogma 95, zamýšlený jako svého druhu žert a provokace ze strany dánského excentrika Larse von Triera a jeho režijních kolegů, nefunguje už dlouho coby visačka kvality, ale spíše jako obratný reklamní poutač. Vždyť filmů s tímto označením už bylo natočeno několik desítek a nemnoho z nich se vyrovnalo takovým titulům, jako jsou von Trierovi *Idioti*, Vinterbergova *Rodinná oslava* nebo *Mifune* Sörena Kragh-Jacobsena. *Starý, nový, půjčený a modrý* režisérky Natashy Arthyové je dalším příspěvkem do této filmové kolekce. Katrine má těsně před svatbou. Zdráhá se to však sdílet své sestře Mettě, kterou před dvěma lety opustil jakýsi Tomsen a která je internována na psychiatrické klinice. Dva dny před obřadem Tomsen zazvoní nečekaně u dveří bytu, v němž Katrine žije se svým nastávajícím Jonasem. Právě se vrátil z Keni a jeho příjezd odstartuje dva nejpodivuhodnější dny v životě mladé ženy. Snímek *Starý, nový, půjčený a modrý* zcela určitě není čistou komedií. Mísí realistické vykreslení postav s vážnými a melodramatickými prvky a chvílemi dokáže být i pořádně krutý, tak jako samotný život.

KAFE A CIGÁRA
COFFEE AND CIGARETTES
USA 2003
JIM JARMUSCH

ROBERTO BENIGNI,
CATE BLANCHETTOVÁ,
STEVE BUSCEMI

A/CZ, 96' SO 16.7. 19.00, 21.00, NE 17.7. 21.00

Uměřenost a střídmost jedenácti černobílých miniatur, které se téměř všechny odehrávají u šálku kávy a spočívají na rozhovorech několika málo postav, naplňují film jednoho z legendárních amerických nezávislých – Jima Jarmusche. Roku 1986 vznikl krátký film *Coffee and Cigarettes*, který dal název celému cyklu. Další dvě povídky z let 1989 a 1993 byly uváděny buď samostatně, nebo společně. Ve všech epizodách se pozornost autorů soustředí pouze na dva či tři protagonisty diskutující o daném problému a jejich okolí je zastoupeno toliko zvukovými ruchy. Jarmusch do svého filmu obsadil skutečnou hereckou smetánku. Kromě stálých spolupracovníků Toma Waitse a Roberta Benigniho si může divák vychutnat takové celebrity, jakými jsou Iggy Pop, Steve Buscemi nebo Cate Blanchettová v rozkošné dvojroli sestřenic. Z konverzačně pojatých a situačním humorem prošípaných etud těžko vybrat nejlepší: pro nás je tou nejzábavnější „medicínské“ rendez-vous Billa Murraye s hip-hopery DZA a RZA z Wu-Tang-Clan.

HOŘÍ, MÁ PANENKO
ČSSR 1967
MILOŠ FORMAN

JOSEF ŠEBÁNEK,
STANISLAV DITRICH,
MILADA JEŽKOVÁ

Č, 71' NE 17.7. 19.00

Osmičlennému plesovému výboru se organizace a průběh tradičního hasičského bálu v jedné podkrkonošské obci zcela vymkne z rukou. Nedaří se příprava volby královny krásy, hodnotné ceny z tomboly zmizí ještě před slosováním, a do toho nečekaně vypukne požár... Diváci se většinou smějí. Někdy z rozpaků nad tím, co je zasáhlo. Jindy je to osvobozující smích těch, co už pochopili. Miloš Forman, Jaroslav Papoušek a Ivan Passer se svým filmem tvrdě narazili. A to jak u státního dozoru, tak u italského producenta Carla Pontiho, který do projektu vstoupil coby koproducent s finanční podporou 80 000 amerických dolarů. Po dokončení filmu byl Ponti natolik znechucen „zesměšňováním obyčejného člověka“, že usiloval o okamžité vrácení vložených investic. Díky druhé Formanově nominaci na Oscara a solidaritě francouzských filmařů Claude Berriho a Françoise Truffauta se však mladému Formanovi otevřely dveře na Západ. Úžasné kousavé dílo naplněné absurditou patří mezi nejlepší české filmy vůbec. V anketě o TOP 10 českých filmů všech dob uspořádané v roce 1998 při příležitosti stého výročí české kinematografie dosáhl film *Hoří, má panenko* na čtvrtou příčku.

11

TAKING OFF
TAKING OFF
USA 1971
MILOŠ FORMAN

LYNN CARLINOVÁ,
BUCK HENRY,
VINCENT SCHIAVELLI

A/CZ, 93' PO 18.7. – ÚT 19.7. 19.00, 21.00

12 Formanův americký debut bývá občas označován za jeho poslední český film, neboť svým laděním a poetikou má blíže spíše k autorovým českým než k americkým filmům, které následovaly. Toto sejití je posíleno i odkazem ke scéně pěveckého konkurzu z *Konkurzu* v úvodní montážní sekvenci *Taking Off*. Forman chtěl původně pro Paramount adaptovat Kafkovu *Ameriku a Vlasy*, v letech 1968 a 1969 však připravoval se scenáristou Jeanem-Claudem Carrièrem scénář *Taking Off*. K jeho realizaci nicméně došlo až poté, co se projektu ujal Universal, hledající vhodný námět pro nízkorozpočtový film ve stylu *Bezstarostné jizdy*. Film využívá prostředků pro posílení autenticity: kombinuje herce s neherci, herci improvizují v určené situaci (v tomto ohledu je vrcholem dlouhá sekvence, v níž členové Společnosti rodičů uprchlých dětí kouří marihuanu, aby se vžili do role a pocitů svých potomků), natáčení probíhalo v reálném prostředí a rovněž výběr námětu vycházel ze skutečného případu. Dvougenerační pohled na životní styl Ameriky se setkal s kritickým oceněním i občasným odmítnutím; ohlasy a reakce byly příznivější v Evropě než v Americe.

UNAVENÍ SLUNCEM
UTOMLJONNYJE
SOLNCEM RUS-FRA 1994
NIKITA MICHALKOV

NIKITA MICHALKOV,
OLEG MENŠIKOV,
VJAČESLAV TICHONOV

RUS/CZ, 152' ST 20.7. 17.00, 20.00

Nikita Michalkov využívá ve snímku *Unavení sluncem* (1994) všechny prvky osobité poetiky, jak ji známe z jeho předcházející tvorby. Vrací se do nedávne minulosti své země třicátých let. – Děj se odehrává v průběhu jediného letního dne roku 1936 na dače v umělecké osadě. V idylickém prostředí, připomínajícím sladké časy před Říjnovou revolucí, tu tráví poklidné chvíle přibuzenstvo profesora Vsevoloda Konstantinoviče. Michalkov do detailů a beze spěchu propracovává atmosféru bezstarostného letního dne. Provází příběh řadou drobných epizod, charakterizujících jednotlivé postavy i epochu všudypřítomné a zrůdné bolševické propagandy (neustálé hlášení místního rozhlasu, pionýrské parády, oslavy svátku Stalinových vzducholodí a vzduchoplavců, balon se Stalinovým portrétem aj.). Silně estetizovaný obraz doplňuje téměř nadreálným motivem kulového blesku. V duchu čechovských dramát se tu mísí komedie s tragédií, přidává se i melodramatičnost a hlavně nezvratnost dobového údělu. Režisér sám ztvárnil postavu bolševického velitele Kotova, jehož však obdařil až příliš sympatickými rysy. Název filmu je odvozen od dobového slágru *Unavené slunce*.

cinéfocus

KVĚTEN 2005

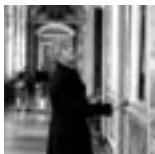
Z rovného počtu šesti projekcí se obě očekávané novinky snažily vymáčkout, co se dalo – balkánská „jistota“ nakonec vymáčkla přece jen o něco víc než korejské překvapení režiséra Park Chan-wooka. Na čtvrtém místě je nejuspěšnější snímek festivalu Jeden svět (*Být skinheadem*), jednalo se ale spíše o výjimku – legendární tlačenice na „cokoliv z One world“ jsou už minulostí. Z šestice filmů uváděných jako připomenutí vítězů soutěžní ankety (TOP*ART RETRO) se do první desítky nevešlo jen *Mulholland Drive*; zato *Život Briana* docela úspěšně Źtočil na vítězství; mít tak k dispozici rovněž šest projekcí jako obě zmiňované novinky... Květnovou desítku uzavírá *Brazil* – divácky náročná noční můra Terryho Gilliama.

- 1 *Život je zázrak ... 275 diváků/6 projekcí*
- 2 *Oldboy ... 264/6*
- 3 *Život Briana ... 191/4*
- 4 *Být skinheadem ... 138/1*
- 5 *Ray ... 129/3*
- 6 *Amélie z Montmartru ... 113/2*
- 7 *Nebe nad Berlínem ... 102/1*
- 8 *Černá kočka, bílý kocour ... 97/1*
- 9 *2046 ... 92/4*
- 10 *Brazil ... 73/2*

BRAZIL
BRAZIL

Svým perfekcionismem a neochotou slevit z vlastních vizí byl americký filmař Terry Gilliam s producenty vždy na kordy. Díky jasným odkazům ke slavnému Orwellovu románu byla americká premiéra snímku *Brazil* naplánována na Vánoce roku 1984 – po zhlédnutí konečné podoby ale pánové ze společnosti Universal začali Gilliama tlačit k rozsáhlým ústupkům, režisér se samozřejmě stavěl na zadní, po několika měsících neúspěšných jednání si dokonce zaplatil ve známém časopise *Variety* inzerát (s dotazem kdy jeho film bude uveden) a celá blamáž skončila tichým nasazením snímku na konci prosince 1985 v jeho soft verzi – tedy deset měsíců poté, co *Brazil* začal s velkým úspěchem kolovat po evropských kinech. O každém dalším filmu pak prý Gilliam prohlašoval: „Není to tak dobré jako *Brazil*.“ (...) Svě oblíbené citace z filmové historie si režisér neodpustil ani v tomto filmu. Samův pokoj zdobí plakáty Marlene Dietrich, po televizní obrazovce se prohánějí bratři Marxové, šeptandou mezi úředníky jde večerní program (dnes *Casablanca*...) a Zdenou Kubinovi dokonce scéna na schodech úřednické budovy – při osvozování mučeného Sama – připomněla slavnou sekvenci na oděském...

Celý text na
www.kinoartbrno.cz/cinefocus

RUSKÁ ARCHA
RUSSIAN ARK
RUS 2002
ALEKSANDR SOKUROV

SERGEI DONTSOV,
MARIYA KUZNETSOVA,
LEONID MOZGOVY

RUS/CZ, 96' ČT 21.7. 18.00,
PÁ 22.7. 19.00, 21.00

Dva kilometry dlouhá petrohradská galerie Ermitáž s třiatřiceti místnostmi obsahuje umění postihující 300 let ruské historie. Film Alexandra Sokurova se s tímto kulturním dědictvím snaží seznámit filmové publikum. Sokurov natočil velkorysý meditativní průhled, filmovou procházku galerií, jež se mění v exkurzi do ruské minulosti a děje se tak v jednom jediném záběru, který trvá 96 minut. Režisér proslulý filmy s velmi volným plynutím času říká, že filmová díla se netočí, ale komponují. 23. 11. 2001 mu tedy bylo k dispozici 800 herců, 3 živé orchestry, kulisy a kostýmy z období od 17. století po současnost. V délce skutečně ne o moc delší než je stopáž filmu proměnili Ermitáž v archu ruských kulturních a společenských kořenů, galerií oživlých obrazů, které užasly návštěvníkům sekundující jinému nešťastníkoví propadlému v čase i prostoru sleduje zblízka i zpovzdálí, komentuje je nebo jen tiše pozoruje. Výlučnost tohoto formálního experimentu udivuje komplexností záběru, pro poměrně úzce vymezenou skupinu Sokurovových obdivovatelů ale možná nebude představovat dílo zásadního významu.

TRIO Z BELLEVILLE
LES TRIPLETTES DE BELLEVILLE
FRA-KAN-BELG 2002
SYLVAIN CHOMET
HLASY: JEAN-CLAUDE DONDA, DIRK DENOYELLE, MONICA VIEGASOVÁ

F/CZ, 80' SO 23.7. 19.00, 21.00,
NE 24.7. 21.00

Trio z Belleville je nejenom název nostalgicky laděného a milého animovaného snímku, ale i přízvisko tří obstarožních matron z města Belleville, které se oblékají ve stylu třicátých let, rády si pochutnávají na žábách a vystupují s kuriózním hudebním číslem v nočním podniku. Výtvarník, komiksový kreslíř a režisér snímku natočil velice povedený a osobitý film, jímž vzdává hold jazzové hudbě, cyklistice, psí věrnosti a babičkovské oddanosti. Sylvain Chomet ve snímku s potěšením využívá takové obecně známé věci, jakými jsou typická náklonnost Francouzů k vínu nebo ležérní přístup k čistotě a obezita americké populace. Děj se odehrává v padesátých letech na francouzském maloměstě, na širém moři i v podivuhodném městě Belleville, inspirovaném architekturou Quebecu a New Yorku. Době odpovídá také výtvarné řešení, zejména v kresbě figur i pozadí. Všechny postavy a postavičky působí výstředně. *Trio z Belleville* je vybranou lahůdkou pro takové publikum, které má rádo (stejně jako autor) inteligentní humor a jemnou ironii.

POSTŘÍŽINY
ČSSR 1980
JÍŘÍ MENZEL

MAGDA VAŠÁRYOVÁ,
JÍŘÍ SCHMITZER,
JAROMÍR HANZLÍK

Č, 93' NE 24.7. 19.00

V roce 1980 spatřil světlo světa další Menzelův hrabalovský film – *Postřiziny*, jedno z nejúspěšnějších režisérových děl (za desetiletí 1975 – 1985 nejnavštěvovanější český film s více než dvěma milióny diváků). Tuto ryzí oslavu lidské radosti ze života, lásky, pohody, humoru, prostě moudrosti a krásy si oblíbili nejen pivní fajnsmekři (film i po letech inspiroval vznik nových pivních značek). Film zachycuje barvitě prostředí maloměstského pivovaru a svérázné figurky, které se v jeho blízkosti pohybují. Menzel a jeho kameraman Jaromír Šofr si sice všímají dřevních budov i archaistických interiérů, jsou lhotákovsky fascinováni někdejšími „převratnými“ technickými objevy, přitahuje je starodávná móda a vysloužilé uniformy; veškeré relikvie oné doby si prohlížejí s nostalgickým úsměvem. Zajímají je však hlavně lidé, kteří v tom všem prožívají svá malá dramata, všední radosti i velká zklamání, lidé, kteří jsou komičti a zároveň dojemní. Na *Postřiziny* však lze samozřejmě nahlížet i jinou optikou – takovou, která ukazuje Menzelův sklon vybírat z Hrabala zejména líbivou idylu a upozadovat hořké a temnější tóny literární předlohy.

ŠPÍNA LONDÝNA
DIRTY PRETTY THINGS
VB 2002
STEPHEN FREARS

AUDREY TAUTOUOVÁ,
SERGI LÓPEZ,
CHIWETEL EJIJOFOR

A/CZ, 97' PO 25.7. – ST 27.7. 19.00, 21.00

Poslední tvůrčí počín britského režiséra Stephena Frearse, i u nás známého díky titulům *Moje krásná prádelnička* (1985) a *Sammy a Rosie to dělají* (1987), se vrací k tématu, s nímž slavil úspěch v obou zmínovaných filmech. Tím je těžký život emigrantů, kteří se ze všech sil pokoušejí nalézt v Londýně lepší život. Frearsův film přináší dvě výrazné hodnoty. První z nich je herecké obsazení, jemuž dominují Chiwetel Ejiofor jako lékař Okwe a mlčenlivá a posmutnělá Audrey Tautou coby turecká dívka Senay, s níž udržuje Okwe křehký vztah založený na vzájemném soucítění a pomoci. Překvapivě jednoznačně negativní roli ve filmu ztváril francouzský herec Sergi Lopez (*Pornografický vztah*). Druhým pozitivem filmu je jeho vizuální podoba, která zdařile navozuje nálady a pocity plynoucí z méně atraktivního úhlu pohledu na londýnskou aglomeraci. Civilistnímu a uměřenému pojetí filmu a nasnímání lokací, nezapadajících do žádného z turistických průvodců, se přizpůsobuje i výběr obrazů. Kamera těká pohledem po zaplivaných hnízdech, špinavé periférii nebo lehce obskurních podnicích. Útešný film.

PRÁZDNINY KINA ART 28.7. – 17.8.

Užijte si léto, a když budete v Brně 23.8., zajděte si třeba na sedmikrásky...

16

**KRÁL ZLODĚJŮ
KRÁČ ZLODEJOV
ČR-SR-SRN-RAK-FRA
2003 IVAN FÍLA**

LAZAR RISTOVSKI,
YASHA KULTIASOV,
K. THALBACHOVÁ

N, UKR/CZ, 101' ČT 18.8. – PÁ 19.8. 18.45, 21.00

Osudy dětí, jež jsou obětmi organizovaného zločinu, přitahovaly režiséra Ivana Fílu již od počátku 90. let. Scénář, který v roce 1992 napsal, se však podařilo realizovat až po vyřešení mnoha problémů spojených s financováním filmu, což se naštěstí podařilo. Chronologicky vyprávěný příběh se z velké části odehrává v berlínském podsvětí. Bývalý artista, dnes cynický zločinec Caruso, tu má zorganizovaný dětský gang kapsářů a obchoduje i s dětmi, jež pašuje z východní Evropy. Oběti láká slibem cirkusové kariéry. I přesto, že téma filmu je neradostné a vybízí možná spíše k dokumentárnímu zpracování, ve Filově pojetí nepostrádá snímek poetické prvky. Především prostřednictvím vsudy přítomného pohledu dítěte může divák proniknout pod povrch. Tvůrci filmu se s úspěchem vyvarovali nabízejících se extrémů. Film se tak neutápí v samoučelných exhibicích ani v přemíře násilí či ve formálních výstřednostech. Hlavní představitele pro fyzicky i psychicky náročné role Barbua a Mimmy objevili tvůrci v petrohradské cirkusové škole. Výkon, který děti ve filmu podaly, je zcela srovnatelný s kreacemi jejich slavnějších hereckých partnerů.

**KYTICE Z TISÍCE A JEDNÉ
NOCI IL FIORE DELLE
MILLE E UNA NOTTE
IT-FRA 1974
PIER PAOLO PASOLINI
FRANCO MERLI,
INÉS PELLEGRINOVÁ,
NINETTO DAVOLI**

I/CZ, 128' SO 20.8. – NE 21.8. 18.00, 20.30

Rozsáhlý cyklus arabských příběhů pojmenovaný *Pohádky tisíce a jedné noci* už celé věky dojmá i vzrušuje čtenáře. Příběhy vyprávěné krásnou Šahrazád dnes vnímáme především jako určené dětskému publiku, ale ve skutečnosti jsou tyto historky v původní verzi okořeněny erotikou a drastickými momenty. Pier Paolo Pasolini chystal adaptaci klasické látky s úmyslem zdůraznit právě onen dětskému publiku nepřístupný svět (homo)sexuálního zacílení motivací hrdinů. Film se sice obejde bez vyprávění Šahrazádiných, ale přebírá výstavbovou strukturu předlohy. Jako rámuující příběh pak slouží milostné soužení, které zažívají násilně odloučení milenci Núrraddin a Zumurrud, neboli pohledný mládenec a jeho otrokyně. Režisér spojuje zdánlivě protiklady a přítomna je rovněž nezbytná osudovost. Nanejvýš pozoruhodné je výtvarné ladění filmu, kterému vévodí paleta nejrůznějších, zpravidla sytých barev s dominancí bílé. Výrazně poetický film je naplněn nemalou dávkou sexuální otevřenosti, která však neslouží k lacinému předvádění, ale naplňuje ústřední téma, jímž je oslava vitálního přístupu k životu.

17

LETNÍ KINO ŠPILBERK

HVĚZDNÉ ČESKÉ KOMEDIE S ANGLICKÝMI TITULKY / STELLAR CZECH COMEDIES WITH ENGLISH SUBTITLES

Každý páteční a sobotní večer
v červenci a srpnu
promítá letní kino Špilberk
na hradní baště.

VSTUPNÉ 50 Kč

ENTRANCE 50 Kč

ZAČÁTKY VE 21.30

STARTS AT 9.30pm

Můžete sedět na lavičkách

i na trávě na přinesených dekách.

LETNÍ KINO
ŠPILBERK

SUMMER OPEN AIR
MOVIES

LIMONÁDOVÝ JOE 8.7. – 9.7.

8. 7. MAJÍ DIVÁCI V KOVBOJSKÉM ÚBORU VSTUP ZDARMA

A OD 20.30 HRAJE PŘED FILMEM COUNTRY KAPELA

HOŘÍ MÁ PANENKO 15.7. – 16.7.

POSTŘIŽINY 22.7. – 23.7.

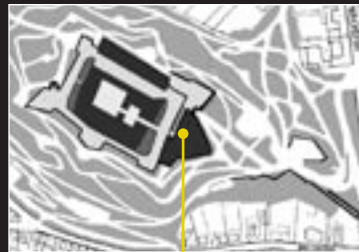
TAJEMSTVÍ HRADU V KARPATECH 29.7. – 30.7.

SLAVNOSTI SNĚŽENEK 5.8. – 6.8.

VRCHNÍ, PRCHNI! 12.8. – 13.8.

ADÉLA JEŠTĚ NEVEČEŘELA 19.8. – 20.8.

ROZMARNÉ LÉTO 26.8. – 27.8.

LETNÍ KINO ŠPILBERK,
HRADNÍ BAŠTA, PŘÍSTUPY
PO SCHODIŠTI OD HUSOVY ULICE
NEBO SHORA Z NÁDVOŘÍ

BACARDI.
ESTD CUBA 1862

FILMOVÝ TÝDEN 22.8. – 28.8.

Program již šestého ročníku této přehlídky je tentokrát sestaven do tří velkých programových bloků, mapujících tvorbu dvou režisérů evropského významu a souběžně další vzdálenou lokalitu Asie: po loňské Číně tentokrát divácky neméně atraktivní Japonsko. Permanentka za 450 Kč (na vše, tzn. celkem 21 filmů) je v prodeji od července 2005 v pokladně kina Art. Zde je též možno zakoupit permanentní vstupenky na jednotlivé tématické cykly (7 filmů za 250 Kč): **retrospektiva K. Kieslowského** (cyklus 6 snímků je doplněn novějším polským snímkem **Edi**, text k filmu **Krátký film o zabíjení** najdete na str. 3), **vojný cyklus japonských filmů** (5 filmů japonských režisérů je doplněno dvěma americko-japonskými koprodukcemi) a **profil nejvýznamnější české režisérky všech dob Věry Chytilové**. V průběhu festivalu a tři dny před ním budou v pokladně kina Art v doprodeji vstupenky na jednotlivá představení.

**AMATÉR
AMATOR**
POL 1979
KRZYSZTOF KIEŚLowski

JERZY STUHR,
MALGORZATA ZABKOWSKA,
EWA POKASOVÁ

POL/CZ, 98' PO 22.8. 17.30

Jeden z vrcholů vlny „filmu morálního neklidu“, dílo mluvčího mladé polské generace 70. let, ve kterém Kieslowski dokonale využil vlastní dlouholeté zkušenosti z natáčení dokumentárních snímků. Formálně strohé dílo s mnohými významovými podtexty vypovídá o probuzení člověka z dřímoty šedivého nenáročného života a zároveň o ztrátách, které toto rozběhnutí se k novým, dosud netušeným hodnotám přináší. Film vypráví o nijak výjimečném

třicátníkovi, pro kterého je osudové setkání s kamerou výzvou k zamyšlení nad svým životem. Přístroj ho doslova přinutí vidět skutečnost v nové perspektivě, ostře a kriticky. Jeho závěrečná zpověď do vlastní kamery svědčí o tom, že vidí ve svém životě smysl a bere za něj odpovědnost. Sám Krzysztof Kieslowski říká: „Kamera nutí hrdinu definovat sama sebe. Naivka z Wielic začal tím, že chtěl kamerou zachytit rodinné chvíle a končí náročným výkladem světa, dokonce sebeinterpretací.“ Na strhující podobě filmu má výrazný autorský podíl vynikající Jerzy Stuhr v hlavní roli.

**NÁHODA
PRZYPADK**
POL 1981
KRZYSZTOF KIEŚLowski

BOGUSLAW LINDA,
TADEUSZ LOMNICKI,
BOGUSLAWA PAWELEC

POL CZ, 117' ÚT 23.8. 18.00

Cyklicky budovaný příběh o trojnásobném pokusu mladého muže 70. let najít životní zakotvení. Pokus o syntetický obraz údělu „nemohoucí“ generace, narozené v čase poznaňských událostí 1956 a vstupující do života v „nehybných“ 70. letech. Možnosti seberealizace této generace personifikuje postava Witeka Dlugosze, jemuž jsou jako v pohádce nabídnuty tři šance – tři verze života: v první ztroskotá jako pravověrný mládežník, pokoušející se čestně a svědomitě naplnit činy proklamované ideje. V druhé se mu nepodaří uchytit se v disentu. Třetí cesta ho přivede na práh kariéry, ale jeho první vytoužená zahraniční cesta skončí tragicky. Tři malá existenciální dramata jsou zalidněna protagonisty společenské scény. Panoráma polského života je načrtnuto s velkou sociální výmluvností. Film, dokončený v tragickém roce 1981, byl v Polsku uveden až v roce 1987. Kieslowského *Náhoda* (1981) spolu se snímkem *Amatér* (1979) nebo *Bez konce* (1984) zkoumaly morální problematiku moderní společnosti intenzivněji než kterákoli díla jeho kolegů, ostatních mladých polských filmařů, kteří spolu s ním v 70. letech tvořili „film morálního neklidu“.

**KRÁTKÝ FILM O LÁSC
KRÓTKI FILM O MIŁOŚCI**
POL 1988
KRZYSZTOF KIEŚLowski

GRAZYNA SZAPOŁOWSKÁ,
OLAF LUBASZENKO,
STEFANIA IWINSKA

POL/CZ, 83' ČT 25.8. 17.30

Dílo je upravenou verzí jedné části Kieslowského mimořádného televizního cyklu *Dekalog*. *Krátký film o lásce* je konfrontací dvou koncepcí lásky: smyslné a sebeobětující. 19-letý sirotek Tomek pozoruje dalekohledem z okna svého pokoje 35-letou Magdu, do níž je zamilovaný. Žena, redukující lásku na sex, ho hluboce raní, takže se pokusí o sebevraždu. „Probuzená“ Magda začne vnímat svět jinými očima. Jemně a diskrétně ztvárněné téma má příchut hořkosti, pramenící z nemožnosti naplnění lásky, kterou si přejeme. Film vyzývá: nezpůsobujte bolest či dokonce tragédii nešetností k druhým. Intimní interiéry jsou pozoruhodně zasnivené, hudba výborně dokresluje atmosféru, všechny sekvence jsou dokonale propracované. Rafinované vyprávěný děj vytváří z jemného přediva chvějivou skutečnost, blízkou snění v bdělém stavu. Pozorovatel si tu z neúplných informací sestavuje vlastní skutečnost, která ho uspokojuje. Spolu s *Krátkým filmem o zabíjení* tvoří tento film dvojici, které se dostalo zvýšené autorské pozornosti, úpravy a uvedení v kinech.

TŘI BARVY: MODRÁ
TROIS COULEURS:
BLEU / TRZY KOLORY:
NIEBIESKI POL-FRA 1993
 KRZYSZTOF KIEŚLOWSKI
 JULIETTE BINOCHEOVÁ,
 BENOÎT RÉGENT,
 FLORENCE PERNELOVÁ

F/CZ, 98' PÁ 26.8. 18.00

22 Režisér Krzysztof Kieślowski patří mezi nejužnávanejší evropské filmaře především díky televiznímu *Dekalogu*, *Dvojím životu Veroniky* a díky svému poslednímu projektu, volné trilogii, inspirované barvami francouzské trikolory a revolučním heslem Volnost, Rovnost, Bratrství. Stejně jako u *Dekalogu* i zde jde jen o nezávislou motivaci, v níž není potřeba vyhledávat hlubší závazné významy. Kieślowski vychází z tradiční symboliky barev a spojuje tři zcela odlišné příběhy jen drobnými provázanostmi. Hrdinkou *Modré* je žena známého skladatele, která při autonehodě přijde o manžela i o malou dcerku. V sebezáchovné snaze odloučit se od minulosti změní Julie radikálně svůj způsob života; chce být sama. Postupně se však osvobozuje od mučivého traumatu a nachází novou vůli žít. Dílo přesvědčuje svou stylovou čistotou a brilantním filmovým viděním (kamera Slawomir Idziak), o čemž svědčí ceny: Zlatý lev ex aequo (s Altmanovými *Prostíhny*) a Volpiho pohár za ženský herecký výkon (J. Binocheová) na 50. MFF v Benátkách 1993 a pět Césarů (režie, nejlepší herečka, kamera, hudba, zvuk).

TŘI BARVY: ČERVENÁ
TROIS COULEURS:
ROUGE / TRZY KOLORY:
CZERWONY
POL-FRA 1994
 KRZYSZTOF KIEŚLOWSKI
 JEAN-LOUIS TRINTIGNANT,
 F. FEDEROVÁ, I. JACOBOVÁ

F/CZ, 96' SO 27.8. 17.30

Komorní psychologický snímek *Tři barvy: Červená* je závěrečným dílem volné trilogie Krzysztofa Kieślowského, inspirované barevnou symbolikou francouzské trikolory. – Mladá švýcarská modelka Valentine se náhodou seznámí s bývalým soudcem Josephem. Ústřední příběh o rozkrývání tajemství lidské povahy má svou paralelu v osudu mladého studenta práv Augusta. Ve výtvarné stránce dominuje červená barva (obdobně jako v předchozích dílech modrá a bílá). Ta se pojí právě s motivem „očistění“ a jejími nositeli jsou jen ti hrdinové, kteří se dovedou vymanit ze svých osudových daností (rudý billboard s Valentinou, Augustovo červené auto). Pojem Bratrství z francouzského revolučního hesla (jež je dalším inspiračním zdrojem trilogie) je tentokrát spjat s tématem mnohem příměji než ve filmu *Tři barvy: Bílá*, kde bylo slovo Rovnost předmětem ironické parafráze. – Vzhledem k provázanosti dějových a významových motivů a vzhledem k zastřešujícímu závěru trilogie v posledním snímku je pro ucelený divácký dojem důležité zhlédnout všechny tři díly trilogie ve správném pořadí (tj. *Modrá – Bílá – Červená*). Snímek byl nominován mj. i na Oscara za režii a za scénář.

EDI
EDI
POL 2002
 PIOTR TRZASKALSKI

HENRYK GOLEBIEWSKI,
 JACEK BRACIAK,
 ALEKSANDRA KISIOVÁ

POL/CZ, 100' NE 28.8. 17.30

Andrzej Wajda zdokumentoval ve svém snímku *Země zaslíbená* z roku 1974 kořeny sociálního rozvrstvení průmyslové Lodže na konci 19. století. Jeho polský režisérský kolega Piotr Trzaskalski zaznamenal svým debutem současnou sociální atmosféru druhého největšího polského města (jehož je rodákem). Lodž je možná špatně svědomí ekonomiky nové členské země EU, která v roce 2003 vykazala téměř 19% míru nezaměstnanosti. Tento sociální obraz je ve snímku *Edi* přítomen spíše v pozadí; hlavní je filmová baladičnost příběhu dvou bezdomovců, který je tichou oslavou jurodivé myslí (kockavý Jurek) a stoického klidu (hloubavý Edi). Nepřehlédnutelné jsou biblické paralely filmu a autorská empatie k hrdinům-outsiderům. Mystickou potencí obrazů vodní hladiny (viz Ediho dětské vzpomínky na dřevěné molo u řeky) se film sblíží například s ruským *Návratem*. Psychologický snímek *Edi* sesbíral mnoho festivalových ocenění, ale pověst ryze artového filmu bez diváky rozbíjí slušná čtvrtmiliónová návštěvnost v zemi vzniku.

SAMURAJ
ZATOICHI
JAP 2003
 TAKESHI KITANO

TAKESHI KITANO,
 TADANOBU ASANO,
 MICHIOO OOKUSUOVÁ

JAP/CZ, 116' PO 22.8. 19.30

Slavný současný japonský filmař Takeshi Kitano je umělec rozmanitého talentu. Kromě natáčení celovečerních filmů je již řadu let proslulý jako výrazná osobnost japonské televize a společenského života obecně. Svě autorsky koncipované filmy si často sám stříhá a v neposlední řadě je také činný na poli výtvarné tvorby. Je známý především snímky, v nichž významnou roli sehrávají zločiny a zločinci z jakuzy. Ve filmu *Samuraj* se nečekaně obrátil ke klasickému žánru japonské kinematografie, samurajskému filmu (a zároveň tak poprvé realizoval příběh z minulosti a podle cizího námětu). Originálním způsobem využil původně literární postavu slepého maséra a hráče v kostky, ve skutečnosti však nepřemožitelného samuraje Zatoičiho. Tento hrdina se objevil od šedesátých let minulého století do současnosti ve dvaceti šesti filmech a stovce televizních epizod. V akčním historickém snímku využil Kitano půdorys samurajského příběhu, v němž zpravidla osamělý hrdina bojuje proti přesile za své potají práva, cti a spravedlnosti. Svůj film však Kitano ozvláštnil řadou novinek, humorem a nečekaným spádem a dynamikou.

BLÍŽENCI
SOSEIJI
JAP 1999
SHINYA TSUKAMOTO

MASAHIRO MOTOKI,
RYO,
YASUTAKA TSUTSUI

JAP/ČZ, 82' ÚT 23.8. 20.15

24

Autorský snímek mezinárodně proslulého japonského režiséra Shinyi Tsukamota (*Tetsuo: The Iron Man*; *Tetsuo 2: The Body Hammer*) vznikl podle populárního mysteriózního románu Edogawy Rampa, jehož jméno (pseudonym) je v japonštině slovní hříčkou a vyslovuje se podobně jako jméno Edgara Allana Poea. Tsukamoto natočil film jako svou první produkci pro velké studio. Kromě režie na filmu pracoval i jako scenárista, kameraman a střiháč. Příběh dvou bratrů-dvojčat, kteří byli v dětství odděleni a z nichž jeden je úspěšný lékař a druhý přichází jako tajemný přízrak z nedaleké chudinské čtvrti, se odehrává v Tokiu v roce 1910. Film svým balancováním mezi žánrovou polohou psychologického hororu a fantastické historky s prvky legendy a koneckonců i některými vnějšími motivy připomíná slavné dílo Kaneta Shinda s názvem *Onibaba*. Tsukamoto ale pracuje s mnohem expresivnějšími výrazovými prostředky, mezi něž patří mimo jiné silná divadelní stylizace kostýmů, retrospektivní struktura vyprávění či výrazná dramatická role hudby, jež ve vypjatých scénách často „nahrazuje“ ruchy.

TICHO
CHINMOKU
JAP 1971
MASAHIRO SHINODA

SHIMA IWASHITAOVÁ,
YOSHI KATO,
DON KENNY

JAP/ČZ, 130' ST 24.8. 19.00

V XVII. století je portugalský misionář vyslán do Japonska, aby šířil římskokatolickou doktrínu, zakázanou šógunátem Tokugawa. Musí se vyrovnat s krizí své víry, když vidí japonské křesťany raději hrdinsky přijímat mučení, než aby se zřekli svého přiznání. Endův známý román a Šinodova dramatická filmová adaptace zachycují mezní konfrontace dvou radikálně odlišných kultur. Hudba slavného Torua Takemitsu toto téma znamenitě předkládá jako disharmonický kontrast mezi koto, dlouhou japonskou třináctistrunnou citerou, a klasickou kytarou. Realistické líčení událostí líčí Šinoda v sugestivních obrazech drsné přímořské krajiny a později v krutých, ale citlivě snímaných sekvencích z nagasackého vězení. Zajímavým způsobem pracuje s jazykem: misionáři ovládají japonštinu a někteří jejich vězňové naopak angličtinu. Sřídění obou řečí má svůj význam a ozvláštňuje tak vyprávění. Režisér Masahiro Šinoda osobně uvedl tento film (a některá další díla) na Letní filmové škole v Jihlavě v roce 1997.

PŘÍBĚH Z TOKIA
TOKJO MONOGATARI
JAP 1953
YASUJIRO OZU

CHISHU RYU,
CHIEKO HIGASHIYAMAOVÁ,
SETSUKO HARAOVÁ

JAP/ČZ, 136' ČT 25.8. 19.00

Dílo jednoho z trojice mistrů japonské kinematografie (spolu s ním si toto exkluzivní označení mohou nárokovat ještě Akira Kurosawa a Kenji Mizoguchi) představuje dobrou ukázkou specifického stylu svého tvůrce. *Příběh z Tokia* vystihuje základní téma Ozuovy tvorby, jímž je postižení mezigeneračních a rodinných vztahů. V minimalistickém příběhu se dva staří lidé vydávají ze vzdálené provincie do Tokia na návštěvu svých dospělých dětí. Setkávají se sice s povinnou úctou syna Koičiho a dcery Šige, za níž ale cítí jisté odcizení. Dominantou filmu je civilní ztvárnění nenápadných, všednodenních situací. Děj plyne pozvolna bez zjevných kulminačních bodů. Tvůrce nehodnotí jednání postav, jen předkládá divákovi svá pozorování. Výrazná a pro Ozuu typická je pozice kamery, která snímá dění na scéně v mírném pohledu (z pozice člověka sedícího na rohoži tatami), s působivou hudbou a s autentickým hereckým projevem. *Příběh z Tokia* je dodnes považován za jedno z vrcholných děl japonské kinematografie.

TOUHA
ROKUGATSU NO HEBI
JAP 2002
SHINYA TSUKAMOTO

ASUKA KUROSAWAOVÁ,
YUJI KOTARI,
SHINYA TSUKAMOTO

JAP/ČZ, 77' PÁ 26.8. 20.00

Autorská tvorba kontroverzního japonského filmaře Shinyi Tsukamota, který proslul jako tvůrce cronenbergovsky podivných „cyberpunkových technothrillerů“, do tuzemské distribuce s výjimkou relativně „umírněného“ psychohororu *Blíženci* nepronikla. Zatímco v předchozích Tsukamotových snímcích byl ústřední postavou muž, v experimentálním filmu *Touha* (natočeném digitální kamerou) je ve středu vyprávění žena. Psychodrama o bizarním milostném trojúhelníku, emocích držených pod kontrolou, probuzené sexualitě, fekálních obsesích a o „násilném osvobození se“ v první části smývá rozdíl mezi voyeurismem a exhibicionismem či pokořením a rozkoší stejně, jako ve druhé polovině rozostřuje hranice mezi realitou a představami. Ty Tsukamoto zavřuje divokými surreálně-metaforickými vizemi. Režisér dává do kontrastu poetizující záběry a lyrické hudební motivy s drastickým obsahem. Inspirován *Příběhem oka* (1928) francouzského spisovatele Georsege Bataille, zamýšlel Tsukamoto natočit své komorní erotické drama před patnácti lety v mnohem násilnější podobě a s pornografickými prvky.

25

**KRUH
RINGU**
JAP 1998
HIDEO NAKATA

NANAKO MATSUSHIMAOVÁ,
MIKI NAKATANIOVÁ,
HIROYUKI SANADA

JAP/CZ, 109' SO 27.8. 19.30

26

Během týdne zemře za zvláštních okolností skupina teenagerů, která sledovala tajemné video. Jejich těla byla nalezena podivně zkroucená a jejich oči vyopavidaly o tom, že viděli něco hrůzostrašného. Video se ve městě stane mýtem. Pozvolna ale neviditelná síla začne svým smrtícím prstem ukazovat na několik lidí, kteří nejsou schopni odolat své zvědavosti. Jednou z nich je cynická novinářka Reiko, která se brzy proti své vůli ocitne ve spirále nočních mūr plných strachu z nespátřené všudypřítomné hrozby... I když je možná z uvedení v našich kinech známější *Kruh* jako americko-japonský remake, který natočil Gore Verbinski, původně japonský horor byl s velkým ohlasem uveden v Japonsku v lednu 1998. Protože snímek zaznamenal na asijských trzích výrazný ohlas, dočkal se záhy dvou pokračování. Film byl natočen podle stejnojmenné románové předlohy *Ringu* (Kruh) Koji Suzukiho, který bývá nazýván japonským Stephenem Kingem. Úspěch tohoto filmu stál na počátku rozmachu duchařských filmů. Podobně jako byl Shiri novým impulzem pro korejský film, odstartoval Ringu asijské šílenství po natáčení duchařských hororů, přičemž rozhodující moment úspěchu tkvěl v použití lokálních prvků.

**ZTRACENO V PŘEKLADU
LOST IN TRANSLATION**
USA-JAP 2003
SOFIA COPPOLOVÁ

BILL MURRAY,
SCARLETT JOHANSSONOVÁ,
GIOVANNI RIBISI

A, J/CZ, 102' NE 28.8. 19.30

Obrovský úspěch v podstatě komorního dílka s půdorysem romantické komedie spočívá ve zkřížení pravidel žánru se subjektivní obrazovou stránkou vyjadřující melancholické rozložení hlavních postav. Křehká múzičnost snímku byla dána již při psaní scénáře, kdy se režisérka Sofia Coppolová inspirovala poslechem budoucí hudby k filmu. Základem byla atmosféra, improvizace pokračovala jak v různých situacích natáčení, tak ve vkladu obou herců. Ze Scarlett Johanssonové (mladá americká absolventka filosofie Charlotte) i Billa Murrayho (stárnoucí herec Bob) vyzařuje přirozené charisma, které oba herci umocnili improvizovanými dialogy. Ztracen v chodbách tokijského hotelu Park Hyatt a v neonech rušných velkoměstských ulic, najde si k sobě nesourodý pár cestu skrze samozřejmě sdílení samoty toho druhého. Nespavost řeší dvojice šálkem nočního saké u TV kulisy nejslavnější scény z Felliniho *Sladkého života*. Ve filmu exceluje zejména Bill Murray v postavě unaveného amerického herce točícího v Tokiu reklamu na whisky, jež večer rezignovaně pomáhá manželce přes telefon vybrat barvu nového koberce.

O NĚČEM JINĚM
ČSSR 1963
VĚRA CHYTILOVÁ

EVA BOSÁKOVÁ,
VĚRA UZELACOVÁ,
JOSEF LANGMILÉR

Č, 82' PO 22.8. 21.45

Po dvouletém studiu architektury v Brně Věra Chytilová pracovala jako manekýnka, skriptka a asistentka režie. Chytilová nejvýrazněji z celé Nové vlny balancuje mezi postupy cinema-verité (zejména v úvodních filmech) a francouzské nové vlny. Její tvorba je často přirovnávána k filmům francouzské režisérky Agnès Vardové. Kritiku společnosti spojuje Chytilová s otázkou postavení ženy. Její feminismus není ideologicky dogmatický, spíše než s hájením práva žen je spojen s hledáním ženské identity. Celovečerní debut *O něčem jiném* vychází z dokumentárního pohledu cinema-verité. Film konfrontuje osudy dvou žen: sportovní gymnastky Evy Bosákové a ženy v domácnosti, která zahání nudu flirtováním s milencem. Porovnání obou osudů nevyznívá černobíle: Chytilová nerozlišuje negativní a pozitivní přístup k životu. Extremismus obou životních postojů stojí na téměř stejné úrovni. V postavách obou žen se naplno rozezná téma neplnhodnotného života, které se částečně objevilo již v krátkometrážní tvorbě a které si později autorka uhájila i v době normalizace.

SEMMIKRÁSKY
ČSSR 1966
VĚRA CHYTILOVÁ

JITKA CERHOVÁ,
IVANA KARBANOVÁ,
JULIUS ALBERT

Č, 74' ŮT 23.8. 22.00

Sedmikrásky jsou druhým celovečerním filmem režisérky Věry Chytilové. Vypráví o životě – nebo snad lépe o způsobu života – dvou anonymních dívek, příznačně nazvaných Marie I a Marie II, zakletých, podle slova autorky, do „bludného kruhu pseudovztahů a pseudohodnot, což nutně vede k prázdnosti životních forem, k pózování, ať už ve zkaženosti nebo ve štěstí.“ Rozhodně nelze tvrdit, že obě navenek tak veselé, ale ve skutečnosti smutné dívky a tragické hrdinky tohoto filmu jsou typickými zástupci mladé generace. To ale také nebylo autorčiny úmyslem. Naopak, právě absolutní zkresenosti těchto postav, koncentrací nesmírného množství relativně negativních prvků na plochu velmi malou, se Chytilová pokusila o kritiku životního stylu, jehož jednotlivé prvky, opět podle jejího vyjádření, nese ve větší či menší míře každý z nás i ve svém typizovaném a spořádaném životě. V tomto smyslu lze přijmout autorčinu charakteristiku filmu jako „groteskního filosofického dokumentu“. Jde také o jeden z formálně nejvýbojnějších filmů 60. let, dílo uchvacující silou svého stylu a vytvářejícího pojetí, které je svěží i po všech těch letech, která uplynula od jeho natočení.

27

**HRA O JABLKO
ČSSR 1976**
VĚRA CHYTILOVÁ

DAGMAR BLÁHOVÁ,
JIŘÍ MENZEL,
EVELYNA STEIMAROVÁ

Č, 92' ST 24.8. 21.30

28

Film *Hra o jablko* režisérky Věry Chytilové se pokouší komediální formou zachytit podstatu neustálého sporu mezi mužem a ženou a zároveň najít odpovědi na otázku, do jaké míry je možná hra s lidskými city a kdy a jak přestává být hrou. Hrdiny příběhu jsou porodník John, svobodný muž po třicítce a nadějný odborník s první akademickou hodností, v soukromém životě značně sobecký, a mladá zdravotní sestra Anna Šímová, která vzdor svému na pohled ztřeštěnému chování má k životu mnohem odpovědnější přístup. John k dívce naváže, jako předtím k tolika jiným, povrchní vztah. Jeho hra na lásku se však tentokrát obrátí proti němu. Když se pokusí napravit svou chybu, je už pozdě. Lze si totiž hrát v životě, ale nelze si hrát na život. Proto na Johnovo: „Ale já už si nechci hrát“ Anna odpoví: „To je škoda, my právě hledáme někoho, kdo to umí.“ Motiv jablka, provázející příběh, je symbolem poznání charakteru lidí, symbolem ovoce lidského konání i symbolem plodu lidské lásky – dítěte. Ve své době film také vzbudil nebývalý rozruch otevřeným obrazovým zachycením porodu.

**PANELSTORY ANEB JAK
SE RODÍ SÍDLIŠTĚ
ČSSR 1979**
VĚRA CHYTILOVÁ

LUKÁŠ BECH,
ANTONÍN VAŇHA,
OLDŘICH NAVRÁTIL

Č, 96' ČT 25.8. 21.30

Jedno z vrcholných děl výrazné tvůrčí osobnosti je sondou do života lidí na rozestavěném sídlišti, kaleidoskopickou mozaikou drobných postřehů, kratičkých epizod a útržků všedního dne, ve kterých se paradokumentární scény střídají s emotivně estetizujícími pasážemi a představují divákům široký vzorek lidské společnosti. Na rozestavěném velkoměstském sídlišti se někdy i pracuje, ale hlavně tu žije mnohatisícový dav lidí a každý z nich má své zájmy, starosti a problémy. Věra Chytilová vyhověla schvalovacím připomínkám a připojila optimistický podtitul – ale dala mu kruté ironický podtext. Návrat režisérky mezi filmaře nebyl snadný. Příliš náročná umělkyně se na odborářském fóru musela zodpovídat z nepřiměřeného projevu nesouhlasu nad laxním výkonem jedné ze spolupracovnic. Do většiny kin se film dostal tichou cestou až s devítiletým zpožděním poté, co získal příznivé ohlasy na MFF v Moskvě 1987. Výrazně se na výsledné podobě filmu odrazila i nápaditá montáž, zajímavé návrhy kostýmů a spolupráce spisovatelky Evy Kačírkové na scénáři a námětu (sama si také zahrála jednu z hlavních rolí).

**KALAMITA
ČSSR 1981**
VĚRA CHYTILOVÁ

BOLESLAV POLÍVKA,
DAGMAR BLÁHOVÁ,
JANA SYNKOVÁ

Č, 96' PÁ 26.8. 21.30

Pestrý, epizodicky bohatý děj filmu je organizovaný okolo candidovského příběhu mladého muže, který se snaží v životě plném úplatkářství a promiskuity prorazit podle zásad, které sledují jeho smysl po čest a svědomí. Opouští vysokoškolské studium, aby navázal na rodinnou tradici a pracoval jako strojuvůdce horské lokálky. Smysl pojmu „kalamita“ rezonuje takřka ve všech jeho lidských kontaktech: jeho představy o poctivosti, nezištnosti a upřímnosti neustále vstupují do konfliktu s realitou. Film je naplněn ironickým humorem a je natočen kamerou, která s živostí snímá okolní dění. Obsahuje řadu estrádních výstupů, gagů a mrazivých satirických čísel; zvýšenou pozornost si rovněž zaslouží zvuková stopa. *Kalamita* je umírněně rozhněvaná komediální moralita s Bolkem Polívkou, pro něhož byla role Honzy Dostála první velkou filmovou příležitostí. Na tomto díle se známý brněnský herec ještě scénaristicky nepodílel. S Věrou Chytilovou pak spolupracoval i na dalších filmech (*Šašek a Královna*, *Dědictví aneb Kurvahošigutntag*).

**FAUNOVO VELMI
POZDNÍ ODPOLEDNE
ČSSR 1983**
VĚRA CHYTILOVÁ

LEOŠ SUCHAŘÍPA,
LIBUŠE POSPÍŠILOVÁ,
VLASTA ŠPICNEROVÁ

Č, 100' SO 27.8. 21.30

Komediálně laděný film Věry Chytilové *Faunovo velmi pozdní odpoledne*, natočený na motivy povídky Jiřího Brdečky, lze označit jako groteskní moralitu. Zachycuje výjevy ze života stárnoucího elegána a svůdce mladých dívek, který se ze strachu před stářím a smrtí zoufale snaží urvat, co se ještě dá. Postupně si však uvědomuje, že jeho počínání je marné a bláhové, že ve svém životě spíše ztrácel, než získával. A tak se z Fauna, na první pohled šarmančního a úspěšného muže, stává tragikomická figura zbytečného člověka. Člověka se slabošským charakterem, který po celý život chtěl jen brát a dostávat, aniž příliš riskoval. Jeho životní styl, úzkostlivě uzavřený do soukromí, je zdánlivě přitažlivý, ale jak sám hrdina zjišťuje, ústí do samoty a prázdnoty. Autorky scénáře Věra Chytilová a Ester Krumbachová usilovaly o jakousi moderní commedii dell'arte. Vrstvením komediálních i vážných situací odkrývají hlubší jádro příběhu, jímž je právě téma stáří a zmarněného života. Ve formálním vyjádření zůstává režisérka věrna svému rukopisu. Kromě něj dominuje snímku obrazové zachycení Prahy a vynikající herecký výkon nedávno zesnulého Leoše Suchařípy.

29

**ŠAŠEK A KRÁLOVNA
ČSSR 1987**
VĚRA CHYTILOVÁ

BOLESLAV POLÍVKA,
CHANTAL POUILLAIN,
JIŘÍ KODET

Č. 111' NE 28.8. 21.30

Filmová verze jedné z nejvýraznějších her divadla Husa na provázku se opírá o pantomimické umění Boleslava Polívky a jeho tehdejší ženy Chantal Poullainové. Časové a významové roviny jsou spojené dialogem podobenství a odlišené rozdílným stylistickým ztvárněním. Středověký šašek a francouzská královna, provdaná za staršího německého krále, hrají hru moci a poddanosti, hru, v níž ženská nadvláda sklíčuje muže v jeho slabosti a obdivné pokoře. Šašek bohatě využívá trpkou ironii jako výsadu, jež je mu povolena a zároveň mu slouží k duchaplné exhibici. Královna jej se zjevným potěšením trzí a šašek na sebe toto utrpení bere v jeho každodennosti. Složitě téma dozírání a trestu, utrpení a rozkoše z něj je pojednáno ve specifickém stylovém klíči: časové vrstvy se mísí a realistický způsob vidění světa se prolíná s fantaskními představami. Dané téma postihují sofistikované pantomimické výstupy a originální gagy podpořené invenční barevnou kamerou Jana Malíře. Rámcový děj umožňuje v některých scénách ponechat původní divadelní stylizaci. Film je efektně realizovanou koláží po všechny obdivovatele herectví Boleslava Polívky.

**VZPOMÍNKY
A ZAPOMÍNÁNÍ
ČSR 1946, ČR 2003,
POL 1963** HERMÍNA
TÝRLOVÁ, LUCIE KRÁLOVÁ
A MILOSLAV NOVÁK,
ANDRZEJ MUNK
RŮZNÍ HERCI A POSTAVY

Č. 7'; Č. 38'; POL/CZ, 58' PO 29.8. 18.45, 21.00

Pásmo tří tematicky a režisérsky odlišných filmů, které uvádí Asociace českých filmových klubů, sestává ze tří snímků. Prvním z nich je dnes už legendární animovaný film Hermíny Týrlové *Vzpouza hraček*, kombinující loutkový film s prvky hraného filmu. Druhým titulem je *Zlopověstné dítě*, hlubinný portrét dvacetiletého dřevomodeláře Michala z Plzeňska, v jehož životě se zprítomňuje holocaust. Michal navštěvuje vyhlazovací tábory po celé Evropě, komunikuje s přeživšími, píše knihy. Jeho nejznámějším románem je „*Predátor v holocaustu*“. Své knihy podepisuje pseudonymem Wackerle, který převzal po vůbec prvním komandantu nacistického koncentračního tábora. Slavné dílo *Pasažerka* polského klasika Andrzeje Munka pásmo uzavírá. Toto filmové torzo je posledním, nedokončeným dílem Munka, který zahynul při automobilovém neštěstí. Film byl vyznamenán cenou FIPRESCI na XVII. MFF v Cannes 1964 a na XV. FFP byl poctěn „za nevšední přístup k tematice nacistických zločinů, vyznačující se hlubokou analýzou psychologie viníků a jejich svědomí.“

**SLUNEČNÍ STÁT ANEB
HRDINOVÉ DÉLNICKÉ
TRÍDY**
SR-ČR 2005
MARTIN ŠULÍK

OLDŘICH NAVRÁTIL, IGOR
BAREŠ, LUBOŠ KOSTELNÝ

Č. 100' ÚT 30.8. – ST 31.8. 19.00, 21.00

Sluneční stát, názvem odkazující k filosofickému spisu Tommase Campanelly, je černou komedií, kterou Martin Šulík poprvé natáček jako civilní, veskrze současný příběh, jenž je situován do Ostravy. K volbě místa Šulík poznamenal: „Ostrava není anonymní, má svoji tvář, svůj jazyk i svůj humor.“ O lehce ironickém podtitulu „hrdinové dělnické třídy“ režisér říká: „Dělníci byli dřív vynášení do nebe, zatímco teď se o nich mluví buď s despektem, nebo vůbec. To si ale tihle chlapi nezaslouží.“ Šulíkův film lze inspiračně spojovat s britskou sociální komedií *Do naha*, a snad ještě více s filmy Kena Loache. *Sluneční stát* je formálně sympaticky neučesané dílo, v němž je autorský smysl pro realistické vidění světa i charakterů ozvláštňen drobnými poetizujícími vsuvkami. Vzácně sevěřený a výrazově pečlivě odstíněný je herecký projev všech Šulíkových herců, což platí i pro ženské a vedlejší postavy. Scénář modeluje jednotlivé figury jako osobnosti zasazené do příslušných sociálních kontextů. Postavy mají své domovy, mileny, rodiny i starosti; jsou vylíčeny s přesností a nepodléhají nežádoucímu zploštění nebo karikatuře.

RELAX

„Jaruna mi pomohla zrobit chlebičky a Karel se vrhnul na piva. Asi to nemjal kombinovat s vodku, bo v osm hodin už byl najebany jak čolek a vypadalo to, že to s nim brzo jebně o zem. A tež ja! V pul devate usnul v přecyni a nédalo se s nim hnuť, tuž sme ho uložili do stabilizovane polohi a nýchali ho ležet. Jak sme večer chodili scať, sraf a někeři aji bluf, semtam sme ho jebli dveřami do hlavy.“ ostravak.bloguje.cz

SOUTĚŽ

„No tipnu si, že Silencio,“ napsal nám „občasný návštěvník František“, a taky že jo. Gratulace. Nápadný přešršel správných odpovědí ale musíme opět kompenzovat tzv. středně těžkou otázkou: na začátku německého snímku *Proti zdi* to hlavní hrdina autem skutečně napálí proti zdi – za doprovodu jaké proslulé písně od jaké ještě proslulejší kapely? U nás na kolotočích to byl v roce 1993 teda docela hit. Kam psát, víte (chcitzdarma@kinoartbrno.cz), čas na rozmyšlenou máte až do 15.8.

KAJLOVY LÁZNĚ 2005

*I Kajlovy lázně přestaly hrát a-a-át... je to stávka dýdžejů, jen ticho se valí z reprááků... Megahit generála Hvězdné pěchoty vrhnul špatný stín i na karlovarskou filmovou přehlídku, která je ale od 1.7. v plné síle. Čerstvá Zlatá palma (belgické *Dítě*), 2x Kim Ki-duk, *Eros* – projekt režisérského tria snů (Antonioni-Soderbergh-Wong Kar-wai), vychvalované *Motocyklové deníky*, pocta Samu Peckinpahovi (!), nové snímky Trieri, Wenderse, Tsai-Ming Lianga, Solondze, Paskaljeviće...*

www.kinoartbrno.cz

AKTUÁLNÍ PROGRAM KINA ART, TÝDENÍK
ELEKTROBYLTEN, CINEFOCUS, FILMOVÝ KLUB

Foto
škola
Brno

FOTO KURZY - DÍLNY, REKVALIFIKACE

9. – 17. 7. LETNÍ TÝDENNÍ FOTOGRAFICKÁ DÍLNA
V KLÁŠTĚŘE ŽELIV

Od měsíce května **ZAHAJUJEME ZÁPIS** do **REKVALIFIKAČNÍHO
KURZU** – fotografické práce (zahájení – září, říjen 2005)

www.foto-skola.com, info@foto-skola.com, tel: 608 740 055

Dárčky převážně ručně vytvořené - pránička, keramika,
porcelán, hračky, bizuterie, prošívaní, polštáře, kabelky...

positive
décor

Dva obchůdky
na Dominikánském nám. 6/7 v Brně

julye...

by po romeovi určitě chtěla snubák od nás.

ŠPERKAŘSKÁ DÍLNA

■ mirek pelán | pellicova 57 | brno | gsm 605 252 095

PRVNÍ PRODUKČNÍ DIGITÁLNÍ TISK V BRNĚ

pozvánky
navštívenky
samolepky
brožury V1, V2

DROBNÉHO 5

www.digitalni-tisk.cz, 545 213 696

KAVÁRNA ARTISTŮ DENNĚ OD 15:30 DO 01:00 V KINÉ ART

